

Deixa'm! EN PAU !

UN CONTE SOBRE L'ASSETJAMENT

Carmen Gil
Gabriel de la Riva

Save the Children

Edita:
Save the Children

www.savethechildren.es

Disseny i maquetació:
Lúdica, Marketing y Comunicación

Traducció:
LEMA Traductores

Dipòsit legal: M-5883-2017

Deixa'm! EN PAU !

UN CONTE SOBRE L'ASSETJAMENT

de Carmen Gil

amb il·lustracions de
Gabriel de la Riva

Save the Children

INTRODUCCIÓ

L'escola hauria de ser un espai de pau, un refugi en el qual nens i nenes se sentissin protegits, relaxats i segurs. Tanmateix, no sempre és així. Sovint es converteix en el lloc en el qual certs alumnes són agredits verbalment i físicament pels seus companys de manera reiterada. Burles, empentes, marginació, menyspreus, aïllament, difamació... L'assetjament afecta el 4% de l'alumnat. Però evitar-lo està a les nostres mans. I l'instrument més eficaç per a la prevenció és l'educació en valors. Si fomentem l'empatia, si animem els nostres alumnes a posar-se al lloc de l'altre, si els ajudem a què s'agradin i s'acceptin tal com són, si els ensenyem a respectar els altres i mantenir una comunicació assertiva, si els transmetem que poden confiar en nosaltres..., serà més fàcil acabar amb aquesta tara. I a això pretén contribuir *Deixa'm en pau!* Escrit i il·lustrat amb el cor, només intenta posar el seu granet de sorra en la lluita contra l'assetjament escolar.

Deixa'm! EN PAU !

UN CONTE SOBRE L'ASSETJAMENT

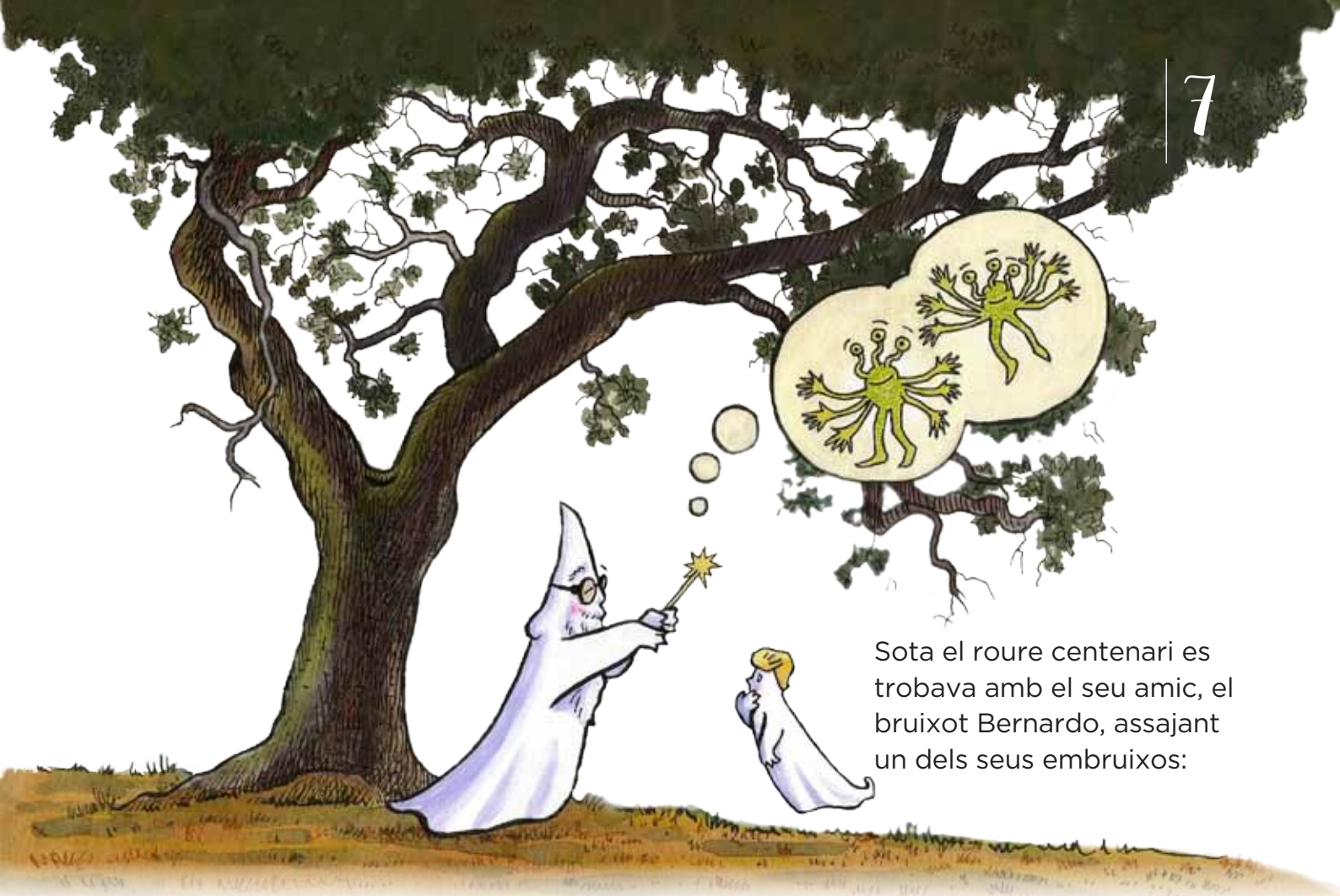
El fantasma Polillo sempre havia anat d'allò més content a l'escola. Li encantava escoltar les històries de por que explicava la mestra, jugar a veure qui udolava més estona sense respirar i beure, a l'hora del pati, el batut de boira del pantà que li preparava el papà fantasma. I cada matí cantava pel camí:

*Sóc el fantasma Polillo.
Vagant pel meu castell,
amb pluja, trons i llamps,
udolo tot fent brams.*

*Mapassiona el sufflè de broma,
els sospirs amb escuma,
la crema de misteris,
les truites d'encanteris...*

Sota el roure centenari es trobava amb el seu amic, el bruixot Bernardo, assajant un dels seus embruixos:

*Que dues ombres del camí,
més enllà del cinquè pi,
es converteixin en marcians
amb tres ulls i sis mans.*

També amb la vampira Marcela, que sempre volava cap per avall. I sabia unes endevinalles divertidíssimes:

*Quan la bruixa va de festa
fins a laquelarre la porta aquesta.
La porta de Sud a Nord,
és el seu mitjà de transport!*

Però d'un quant temps ençà, a Polillo li feia mal la seva panxa fantasmal cada vegada que pensava en l'escola. Ja no gaudia dels contes de por de la mestra, udolava molt baixet i fins i tot el batut de boira del pantà el feia ennuegar.

Feia unes quantes setmanes, havia arribat a la classe del costat un alumne nou que es deia Germán. Era un drac verd llimona, més alt que el tobogan del parc, que treia foc per la boca i rugia sense parar. Ah!, i no parava de molestar Polillo. Es burlava d'ell a l'entrada de l'escola:

*Un fantasma fantasmet
que no espanta ni un ratolinet.
No aconsegueix, pobret,
ni espantar un mosquitet.*

Tornava a ficar-se amb ell a l'hora del pati:

*Tremola el fantasma gallina
més que un flam de gelatina.
Quan em veu al davant seu,
se li encongeix fins i tot la veu.*

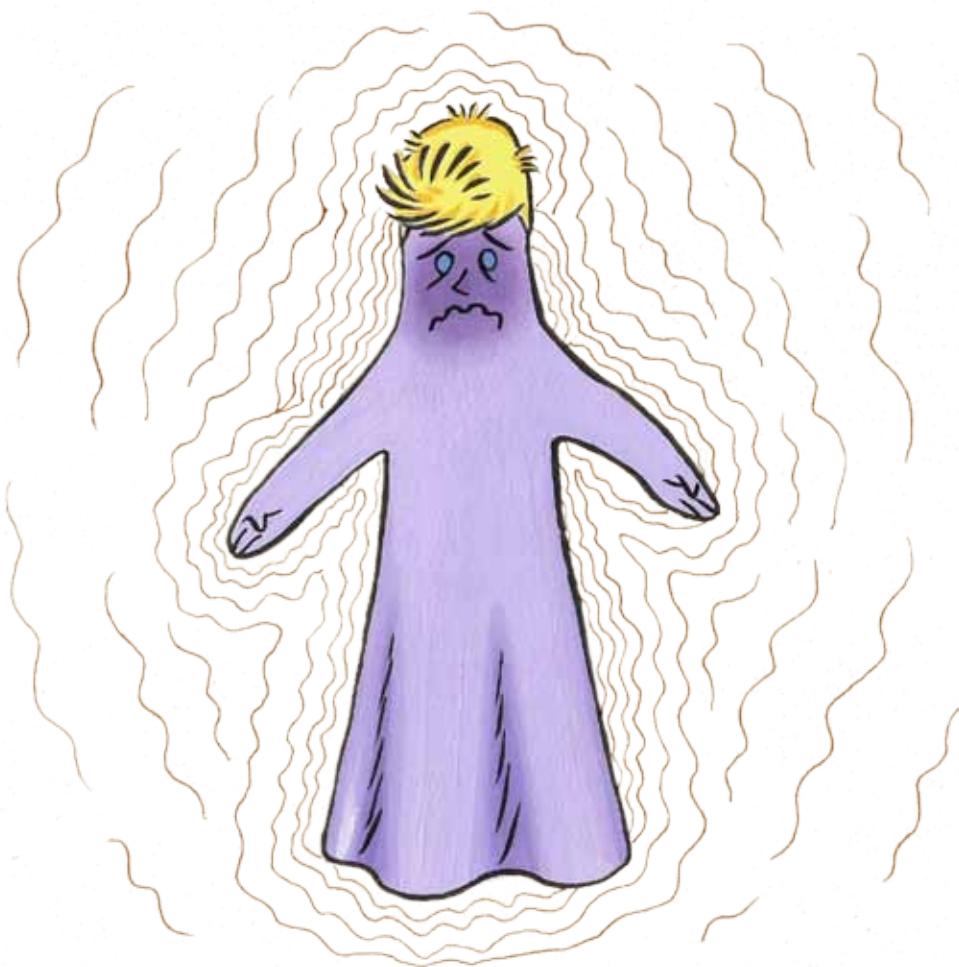

I l'esperava a la sortida per seguir rient a la seva costa:

*Aquest fantasma calçasses
té pors de totes les classes.
És un fantasma bledeta,
el més babau del planeta!*

Polillo ho passava tan malament que es posava de color violeta, sentia que li faltava l'aire i li tremolava fins i tot el llençol. Això va passar un dia. I un altre. I un més. Fins que...
-Polillo, què et passa? Et veig molt trist.

Qui preguntava era Casilda, la seva professora d'Embruixos i Conjurs. Casilda era una bruixa amb una cabellera verda, un ratpenat a l'espatlla i una veu suau que semblava que acariciava en parlar. Polillo, entre somicons fantasmals, li va dir que se sentia petitonet com un ratolí. No, com un escarabat. No, com una puça.

-Bé, un ratolí pot espantar un elefant -li va explicar Casilda. L'escarabat piloter empeny una bola que pesa dues-centes vegades més que ell. I la puça és la millor saltadora del regne animal.

-Però, és que... -ofegant-se en sanglots, Polillo va explicar a la mestra el que estava passant. I només per explicar-l'hi ja se sentia una mica millor.

Quan va deixar el fantasma, Casilda va anar a consultar el seu *Manual de bruixeria*. I, en passar pel costat de Germán, va treure de la bossa la seva vareta i va pronunciar unes paraules màgiques:

Si t'en rius del de davant,
sent el seu mateix espant,
sigues ell per una estona
i posà't les seves sabatones.

L'endemà, a l'entrada de l'escola, Germán es va burlar de Polillo, com cada matí:

*Un fantasma fantasmètic
que no espanta ni un ratolinet.
No aconsegueix, pobret,
ni espantar un mosquitet.*

Però, en comptes d'entrar-li ganes de petar-se de riure, es va posar de color violeta, va sentir que li faltava l'aire i va començar a tremolar fins a la cua. I li va passar el mateix quan es va voler ficar amb el fantasma a l'hora del pati. I a la sortida de l'escola. Ho va passar tan malament que se li'n van anar les ganes de tornar-se'n a burlar. Ni d'ell ni de ningú!

Per part seva, Polillo va aprendre una cançó que li va ensenyar la bruixa Casilda. I des d'aquell dia, la cantava cada matí, amb els seus amics, el bruixot i la vampira, camí de l'escola.

*Jo ara m'estimo tant.
que t'en rius i segueixo cantant.
Si en fas mofa, tu mateix,
com si jo no sentís res.*

*Si no em deixes fer la meua,
tinc un remei que t'altera
amb les bromes tan pesades:
no escoltar i fer cantades!*

I diuen que a la festa de la primavera la vampira va ballar cap per avall i va plantejar endevinalles com aquesta:

*Va vestida amb una bena,
la piràmide és casa seva,
i, a l'hora de descansar,
en un sarcòfag s'ajacàrà.*

El bruixot Bernardo va assajar el seu millor embruix:

Polillo va guanyar el concurs d'udols. I el drac va preparar pizzes per a tothom amb el foc del seu nas.

NO VOLEM SER OBSERVADORS PASSIUS!

«G. de la Riva 2017

Save the Children